

Càntut

Cançons de tradició oral

La garrafa

Rafel Cuenca i Juncà, Banyoles

Som(s) un(s) quants jo- ves,—que te - nim la cons-cien-cia molt ne - ta. La-quí hem vin - gut____ a can
tar u-na bo-na es-to - ne - ta. Tots be-vem vi, be-vem vi, i tam-bé en fem al-gu-na bro - me - ta,
què hi_ po-dem fer,—tots i - guals no po-dem ser, po-dem ser. Ai, po - bra de la gar - ra-fa,—si et po
dem ar-re-ples - gar, qui-na pa - lis-sa li so-lem dar, si als nos-tres bra-ços ve a pa - rar, ve a pa -
rar! Jo_en co-nec u-na gar - ra - fa, de un ta-ma - nyo co-los - sal, ben r(e) do - ne-ta i ben fe -
ta, i Amb u-na gra-cia es-pe - cial. I_en el fon - do hi ha un lle - tre - ro, amb u-nes grans i - ni
cials, qu(e)en diu vis-ca la gar - ra-fa i els seus so-cis ca - ta - lans, qu(e)en diu vis-ca la gar
ra - fa i els seus so - cis ca - ta - lans. I_el que vul-gui ve - nir, li ha d'a-gra-dar el vi, i el que
vul-gui ca - tar ha de ser ca-ta - là, ca-ta - là! Tots can - tem, tots be - vem, per dis - treu - re
nos-tres pe - nes, i per - què di - guin les ne - nes:—"De la gar-ra-fa en vo - lem!" Tots can - tem,

93

100

